

Halfdan E. har skabt en jazzet og swingende ramme omkring Dan Turèlls digte, som klæder dem.

Turèll swinger igen

Producer-esset Halfdan E. har skabt en friere, mere swingende ramme omkring Dan Turèlls oplæste digte på det andet album med musikalske co-produktioner.

Ny CD

AF HENRIK LIST

Den staccato-stødende, fladt flabede og cool københavnske diktation genkender man på brøkdele af et sekund. Ja, stemmen tilhører selvfølgelig Onkel Danny, digteren, entertaineren og Karma Cowboyen, der nu spadserer ad de mørke gader i Nirvana City.

Man kan ikke sige, der er tale om en stemme fra graven, for de fleste af teksterne på

det andet album med lyrisk-musikalske co-produktioner imellem Turèll og den unge producer Halfdan E. var allerede lagt på bånd, før forfatteren døde alt for tidligt for snart tre år siden.

I modsætning til det foregående album, »Pas på pengene«, som nåede at udkomme, mens Turèll var i live, er der imidlertid tale om produktioner, som Halfdan E. selv har arbejdet på siden. Naturligt nok uden indblanding fra forfatteren, og måske derfor også på en eller anden måde mere frigjorte end dem på det første album.

Hvor digterens stemme blev sovset til i stereofonisk vellyd og gumpetunge danserytmer på for mange af numrene på »Pas på pengene«, er det som om, E. denne gang har skabt en mere jazzet og swingende ramme omkring digtene, som i virkeligheden klæder dem og helheden meget,

meget bedre.

Helt hipt og acid jazz-agtigt bliver det på det afslappede melankolske »Jeg skulle have været taxachauffør« – en af Turèlls evergreens! – med jazz-synkoperinger, tværfløjte, hammondorgel og diskret piano. Det perfekte lydspor for 90'ernes loungeløver- og løvinder...

Samme jazzede puls – suppleret med latinamerikansk trækharmonika og samplet musical-kor – høres på »Alle disse kvinder« og det herlige »Rød høst«, et hårdkogt audiodrama, en krimipastiche med tungen lige i kinden, hvor Onkel Danny optræder som københavnske Marlowe på vej ned ad de onde gader med kuglerne piftende om ørene.

Hverken »Rød høst« eller »Happy Ends« har i øvrigt tidligere været offentliggjort på tryk, så der er virkelig noget at hente for fans her. Det eneste nummer, hvor Halfdan E. får

et tilbagefald til den til tider oppumpede og overlækre lyd fra forgængerens, er på »Oh Danmark«, hvis rædselsfulde lagkagelag af samplinger og »uh-oh-yeah«-danskrockkor er et klart stilbrud.

For dem, der har glemt det – eller foretrækker at glemme det midt i den dyrkelse af den folkelige Dan Turèll, som har efterfulgt hans død – er der pligtlytning på »Selskabsnak«, hvor han svinger skorpionhalen over whiskybæltets overklassemanerer. Så giftig kunne han også være, hvis nogen er i tvivl!

»Glad i åbningstiden« er et stykke flot sorgarbejde og en stilfærdig triumf for Halfdan E. – eller Onkel Halfdan, som han med dette fine, stemningsfulde album fuldt af minder om Dan Turèll har fortjent at blive kaldt.

Dan Turèll & Halfdan E.: Glad i åbningstiden. Producer: Halfdan E. Uds. i dag. (Mega,